

6) מוספתא דמעילה פ"א הל' טו. 7) מעילה טו. 8) מעילה טז. 9) מעילה טז. כו. מוספתא דפסחים פ"ו הל' ז' (מסכתא עט. כבודא לט. לעיל כה: מוספתא דפסחים פ"ד הל' ז'). 10) מעילה טז. 11) מעילה טז. 12) מעילה טז. 13) מעילה טז. 14) מעילה טז. 15) מעילה טז.

הנהרות ה"ח

6) רש"י ד"ה כלן נומר וכו' זריקה הוא אצל עולה חייבין:

הנהרות וציונים

6) מן העולה ומאימוריה (ש"מ, ועי' בית השטות): 7) תיבת "או זבח" נמחק ג' בש"מ נוסף בנין "לרבות את הדם ת"י" או זבח: 8) ציל ששחמון (ש"מ, צ"ק): 9) מיט "א (ש"מ): 10) הארזים יעשיות אפילו אינם ראויים לבא (ש"מ): 11) להעלות (ש"מ): 12) נותר או שאכל כזית מכוזבן כטומאת הגוף בצטנף (ש"מ): 13) ציל אינו (ש"מ): 14) ודבור זה שייך לעי"ב (צ"ק): 15) וכוונתו נבי (ש"מ): 16) צ"ל בחי' וצ"ק (גליון): 17) ציל דבפרק (צ"ק): 18) וכו' החי' א' מהררין פוקיעו מנשא ודירו וברוק, ע"ש ועי' טה"ק: 19) משמע דא דומיא דבשר ודם אפילו ודבור זה שייך לעי"ב (צ"ק): 20) לעיבור דם דאין חייבין (ש"מ): 21) ציל משקדשו (באדום): 22) ציל משקדשו (צ"ב):

השוחרט והמעלה פָּרַק שְׁלֹשָׁה עָשָׂר זְבָחִים

מתנ"י ואחד קדשים פסולין שהיה פסולין בקדש. הואיל ובקשים הם עלו לא ירדו, מתקבל בפנים קרינה ציה וסייעין עליהן צחון, קדילוף בצמקת: המעלה בנות מן העולה ואימוריה. תלי זית מזה ותלי זית מזה: הייב, דכולה לילי: גמ' ואימורי קדשי קדשים. כפשי עגרת:

מתנ"י "אחד קדשים כשרין ואחד קדשים פסולין שהיה פסולין בקודש והקרובין בחוץ, חייב. המעלה בנות מן העולה ומן האימורין בחוץ, חייב: גמ' תנו רבנן, "אשר יעלה עולה או זבחים, אין לי אלא עולה, מנין לרבות אימורי אשם ואימורי חטאת ואימורי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים, תלמוד לומר זבוח, מנין לרבות הקומץ והלבונה והקטורת, ומנחת כהנים ומנחת בהן משיח, והמנסף שלשת לוגין וזן ושלשת לוגין מים, תלמוד לומר "ואל פתח אהל מועד לא יביאנו, כל הבא לפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ, ואין לי אלא קדשים כשרים, מנין לרבות פסולין, "כגון הל' והיוצא והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו, ושקבלו פסולין וזרקו את דמו, והניתנין למטה שנתנו למעלה, והניתנין למעלה שנתנו למטה, והניתנין בחוץ שנתנו בפנים, והניתנין בפנים שנתנו בחוץ, ופסח וחסאת שנתנו שלא לשמן, מנין, תלמוד לומר "לא יביאנו לעשות, וכל המתקבל בפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ: המעלה בנות מן העולה בו: עולה ואימוריה אין, שלמים ואימוריהן לא; תנינא להא דתגנו רבנן, "עולה ואימוריה מצטרפין לבוית, להעלותן בחוץ ולחייב עליהן משום פיגול נותר וטמא, בשלכא העלאה, עולה דכליל אין, שלמים לא, אלא פיגול ונותר וטמא מאי טעמא, והא "תנו וכל הפגולין מצטרפין וכל הנותרין מצטרפין, קשיא פיגול אפיגול, קשיא נותר אנותר, פיגול אפיגול לא קשיא, כאן בפיגול, כאן במחשבת פיגול, נותר אנותר לא קשיא, כאן בנותר, כאן בשניתותו עד שלא גזק הדם, ומני רבי יהושע היא, "דתניא, רבי יהושע אומר, כל הזבחים שבותרה שנסתייר בהן בנות בשר ובזית

קמ"א, ומוקי לה צימיתו וקדשי יהושע, וקמ"א פיימה, קומץ ולבנה אמאי לא מיטיב עליהו צחון כשחטו, וזי דמיפסלי לכתחילה, מ"מ מתקבלין הם בפנים, דלם עלו לא ירדו", דהוה ליה פסולו בקדש כשחטו צין מוס יתא, ו"ל, דלפילו פתמא לומר דלם עלה לא ירד, מכל מקום סגרא הוא למעוטיה מדקמיב "אוחו", על השלם הוא חייב ואינו חייב על הסגר, כיון דלכתחילה לא יעלה, "והרי"ו לקדק אי מהדרין פוקיעין דידהו, ובקמ"א המנשם מקדש (לעיל דף טו): איכא פמה קדמי, לרפן גמילאל מ'היא העולה על מוקדה, ולאידך מ'אשר תאכל האש, ועוד דדרשין לעיל (דף טו), ויעשית עולותיך הבשר והדם, עיולי עולה חסה מצויר וזי חסה מצויר עיובלי גידין ועלמות, משמע הא צשר דומילא דגידים ועלמות מהדרין חפילו במקמת, ומימה אי פליג עליה רבי יוסי:

ומנחת כהנים ומנחת בהן משיח, הא דפלגיניהו, משום דמנחת כהנים צאה עשרין ומנחת כהן משיח תלי עשרין, ומימה דלם פני מנחת נכסים:

עולה ואימוריה מצטרפין לבנות דהעלותן בחוץ ודחייב עליהם משום פיגול נותר וטמא, דמסקת מעילה פָּרַק קדשי מנשם (טו):

פני, תמשה דברים בעולה מנטרפין זה עם זה, הבשר והחלב והסלת והיין והשמן, וששה צדודיה דלפלא לנס, ומימה, לענין מאי קאמר, אי לענין מעילה, הא פנה ליה רישא (סג) קדשי מנשם מנטרפין זה עם זה למעלה כו, ועוד, דחודה חין צה מעילה כי אם לנסר וריקה צאימורין, חבל בלסם לא וזי לתיסטי צחון, הא לא פני צשמעין אלא עולה ואימורין, חבל תמשה דברים לא, דלף על גב דמיטיבי צחון כדדריש לעיל מקרא, הגי מילי צפני עמין חבל אנטרופי לא, ועוד, דלם מיטיבי צחון אלסם צחודה, ועוד, חבל ויין היסף מנטרפין, והא חין שיעורן שנה, שנה צבית וזה צלשלה לוגין, וזי לענין לזרוק עליהן הדם, הא חמר וצמנחה חפילו כולה קיימת לא ירוק, וזי לענין משבצת פיגול, חין חכילה והקטרה מנטרפין, וקדשה דמיירי לענין חכילה, דמיטיבי האוכל משום פיגול נותר וטמא, וזי מרישא דקמני 'קדשי מנשם מנטרפין' הוה חמינא צמין חסד, קמ"ל חפילו צבמת מינין, ועוד, פננה למעוטי חין דס"מ טייצין עליו משום פיגול, ועוד, אשמעין חל פיגול חנה דברים תמשה וששה, "והרי"ו לומר דלתיא קדשי מאיר, דקמ לעיל צפרק בית שמי (דף טו):, [ואלו] דברים שאין טייצין עליהן משום פיגול, מנחת נכסים והנכסים הצאין צפני עמין, דברי רבי מאיר, ותכמים אומרים חף הצאים עם הצהמה, וההקומץ וזקא (מנחות דף טו):

מאיר, וזה דחבל ויין מנטרפין חף על גב דחבל צבית ומקין צבית, הגי מילי צבית, חבל דרף חכילה ששרה פשו צוין שיעורו צבית, וקמ"א פיימה, מאי חריא דנקט תמשה דברים בעולה, הא צלמים נמי מנטרפין לחייב משום פיגול, וזי לומר דנקט עולה משום דחייבי נמי צמעילה, חף על גב דצחודה לא חייבי צמעילה:

כל הפיגולין מצטרפין, פימה דלם מיימי מרישא דקמני (מעילה דף טו): קדשי מנשם מנטרפין לפיגול, וזי לומר דהוה מוקמטן לה בעולה, דהא פני נמי מעילה, חבל חף משמע טפי: וכל הנותרות מצטרפין, פימה דלם פני כל הטומאות מנטרפין, וזי לומר דהוה משמע חפילו חרף וצלה וצשר המת, והנהו לא מנטרפין כדקמני חסם (דף טו):

קמן

דברים יו' אדם וצפרק יסף והבשר תאכל, הוקיעו הכהן זה לזה:

או

מוסכת מוקואות

פרק ב' משנה ח'

הפיך שיטתו עציץ כבוד ונתמלא מים, אם היו המים צפים על גביו כל שהו, ישבר, ואם לאו, לא ישבר, דברי רבי אליעזר, ורבי יהושע אומר, בין כך ובין כך ישבר:

עין משפט ונין מצוה

כט א מיי פ"ט מלכות מע"ק הלכה ו: 7 ב מיי שם הלכה י: 8 א ג מיי שם הלכה ג: 9 ב ד מיי שם הלכה ו: 10 ג ו מיי שם הלכה ג: 11 ד ז מיי פ"ח מלכות פס"מ הלכה יא:

תורה אור השלם

א) ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עולה או זבח: ויקרא י' ח.

ב) ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו לין וזכרת האיש החוטא מעמיו: ויקרא י' ט.

ליקושי רש"י

שגשגתיר [מהן] וכו', נשעת וריקה [חבל] חס נעמא כל הבשר והחלב או שאכל לא ירוק כפי יהושע לעמיה דרביש ועימא עולותי הבשר והדם חס חין כס חין חס מנחות (טו) ולעיל ח: כזית בשר, לחיכה כזי חכילת חסם [בכורות לט:].